

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 20.12.2022 – M.S.G. ym. v. Banco Santander, S. A.

(Asia C-775/22, Banco Santander)

(2023/C 173/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantajat: M.S.G. ym.

Vastaaja: Banco Santander, S. A.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2014/59/EU 34 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan säännöksiä, luettuina yhdessä direktiivin 2014/59/EU⁽¹⁾ 53 artiklan 1 ja 3 kohdan, 60 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan sekä 64 artiklan neljännen kohdan b alakohdan kanssa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että sen jälkeen kun kriisinratkaisumenettelyn kohteena olevan luottolaitoksen huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjat (toissijaisen pääoman instrumentit), jotka eivät olleet erääntyneet ennen tämän kriisinratkaisumenettelyn aloittamista, on muunnettu osakkeiksi ja ne on sittemmin luovutettu ilman tosiasiallista vastiketta, näitä huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskettuja joukkovelkakirjoja ennen tämän kriisinratkaisumenettelyn aloittamista ostaneet henkilöt ajavat tätä yhteisöä tai sen seuraajana olevaa yhteisöä vastaan kannetta, jossa vaaditaan näiden huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskettujen joukkovelkakirjojen merkitsemistä koskevan sopimuksen toteamista pätemättömäksi ja huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskettujen joukkovelkakirjojen merkitsemisestä maksetun hinnan palauttamista korkoineen, jotka ovat kertyneet kyseisen sopimuksen tekemispäivästä lukien?

⁽¹⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 22.12.2022 – M.C.S. v. Banco Santander, SA

(Asia C-779/22, Banco Santander)

(2023/C 173/17)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: M.C.S.

Vastaaja: Banco Santander, S. A.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 34 artiklan 1 kohdan a ja b kohdan säännöksiä, luettuina yhdessä 53 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 60 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan säännösten kanssa, tulkittava siten, että mahdollista saatavaa tai oikeutta, joka tuomiosta syntyisi yhteisölle, joka on seurannut Banco Popolaria sellaisen pääomainstrumentin (etuoikeutetut osakkeet) hankinnan pätemättömyyden seurauksena, joka muunnettiin lopuksi osakkeiksi ennen kuin Banco Popolaria koskevat kriisinratkaisutoimenpiteet oli toteutettu (7.6.2017), voitaisiin pitää saatavana, johon vaikuttaa direktiivin 2014/59⁽¹⁾ 53 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu alaskirjausta koskeva säännös, koska kyseessä ovat ”erääntymättömät” velvoitteet tai saatavat, joten ne katsottaisiin suoritetuiksi, eikä niihin voitaisi vedota Banco Popolarin seuraajayhteisöä Banco Santanderia vastaan, jos vaatimus, johon tämä velvoite perustuisi, olisi esitetty sen jälkeen kun pankkia koskeva kriisinratkaisumenettely on viety päätökseen?

Vai onko kyseisiä säännöksiä päinvastoin tulkittava siten, että edellä mainittu saatava tai oikeus olisi ”erääntynyt” velvoite (direktiivin 53 artiklan 3 kohta) tai ”jo erääntynyt saatava” pankkia koskevan kriisinratkaisun ajankohtana (60 artiklan 2 kohdan b alakohta), jolloin ne jäisivät näiden velvoitteiden tai saatavien katsomista suoritetuiksi tai mitätöidyiksi koskevien vaikutusten ulkopuolelle, jolloin näitä velvoitteita tai saatavia voitaisiin vaatia Banco Santanderilta, vaikka osakkeet olisi alaskirjattu tai mitätöity, sillä perusteella, että se on Banco Popolarin seuraaja, siinäkin tapauksessa, että vaatimus, johon tämä vahingonkorvaustuomio perustuu, olisi esitetty sen jälkeen kun pankkia koskeva kriisinratkaisumenettely on viety päätökseen?

(¹) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 23.12.2022 – FSC v. Banco Santander SA

(Asia C-794/22, Banco Santander)

(2023/C 173/18)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: FSC

Vastaaja: Banco Santander SA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2014/59/EU⁽¹⁾ 34 artiklan 1 kohdan a ja b kohdan säännöksiä, luettuina yhdessä 53 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 60 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan säännösten kanssa, tulkittava siten, että mahdollista saatavaa tai oikeutta, joka tuomiosta syntyisi Banco Popolarin seuraajayhteisölle, jos se määrättäisiin suorittamaan korvausta sellaisen vahingonkorvauskanteen seurauksena, joka perustuu siihen, että se on markkinoinut rahoitustuotetta (huonommalla etuoikeudella liikkeeseen lasketut joukkolainat, jotka ovat välttämättä muutettavissa saman pankin osakkeiksi), joka ei sisälly Banco Popolaria koskevien kriisinratkaisutoimenpiteiden kohteena oleviin lisäpääoman instrumentteihin, jotka lopuksi muutettiin pankin osakkeiksi ennen pankkia koskeneiden kriisinratkaisutoimenpiteiden hyväksymistä (7.6.2017), voitaisiin pitää velkana, johon vaikuttaa direktiivin 2014/59/EU 53 artiklan 3 kohdan säännös, jonka mukaan velka alaskirjataan tai se lakkaa, kun kyseessä on ”erääntymätön” velvoite tai saatava, joten se katsottaisiin suoritetuksi eikä siihen voitaisi vedota Banco Popolarin seuraajayhteisöä Banco Santanderia vastaan, jos vaatimus, johon tämä vahingonkorvauksen määräämistä koskeva tuomio perustuu, oli esitetty sen jälkeen kun pankkia koskeva kriisinratkaisumenettely oli saatettu päätökseen?